

[Ministeren for offentlige arbejder.]

flytningstanken. Skal det være bestående institutioner, der skal udflyttes, eller skal det kun være nye institutioner? Hvilke institutioner skal det være? Hvilken tilknytning skal vi acceptere at de skal have til departementet, til forskningsinstitutioner, til højere læreanstalter osv. i København? Hvilken vægt skal vi lægge på, at en udflytning kan nedbringe skattegrundlaget i visse byer? Skal det være ud fra rene egnsudviklingskriterier, eller skal der være visse faciliteter i forvejen i vedkommende byer?

Der kan altså stilles en lang, lang række spørgsmål, som var og er meget relevante for udflytningsproblematikken, og jeg kan såmænd godt være enig i, at man kan blive en smule trist, når disse meget principielle spørgsmål helt forflygtiges af et spørgsmål, der i den forbindelse er af mindre betydning, nemlig om det skal være den ene eller den anden eller den tredje by. Naturligvis er det af betydning for folketingsmedlemmerne i de pågældende kredse, men ud fra en mere generel synsvinkel kan det ikke være det afgørende.

Der er ligeledes af en række af ordførerne rejst spørgsmål om de ændrede planer til en Guldborgsund-linjeføring, og det kan naturligvis også diskuteres i udvalget.

Endelig kom hr. Horn ud over at anbefale det foreliggende forslag med en række spørgsmål i tilknytning til forslaget. For det første konstaterede han rigtigt, at vejdirektoratet mente, at man hidtil havde haft glæde af fasttid- og fastpris-systemet.

Dernæst rejste hr. Horn fulgt op af hr. Niels Ravn spørgsmålet om motorvejskontorernes vokseværk og bad mig være opmærksom på, at de ikke voksede ud over, hvad der var nødvendigt til den aktivitetsudvidelse, som en række af ordførerne påpegede. Men når de således påpegede, at der var sket en aktivitetsudvidelse, og glædede sig over det, bør det ikke komme helt bag på dem, at disse aktivitetsudvidelser giver sig visse udslag på motorvejskontorerne.

Jeg ved ikke, om man her har villet inddrage i debatten den arbejdsdeling, der skulle være i forhold til amterne og amtsvejsinspektorerne; men derom kan jeg nævne, at den tidligere trafikminister startede en række forhandlinger med amterne om at få passet, men ikke nødvendigvis projekte-

ret, vejene. Disse forhandlinger blev ikke færdige i den tidligere ministers tid, men er nu definitivt afsluttet, således at en endelig aftale er klar, så vidt jeg kan forstå til glæde for såvel amterne som staten.

Endelig nævnte hr. Horn et spørgsmål, som jeg kommer tilbage til på et senere tidspunkt i folketinget, nemlig den københavnske ringvej. Jeg nævnte jo i min fremsættelse at vi i trafikministeriet og vejdirektoratet har afsluttet en række undersøgelser vedrørende en ydre ringvej i København, og at resultatet vil foreligge i begyndelsen af 1972. Jeg regner selv med, at det foreligger meget snart, og derefter vil folketinget få forelagt forslag om linjeføringen for en sådan ydre ringvej. Derfor skal jeg ikke foregribe debatten, men blot sige, at det er ikke nogen rimelig situation at være i, at folketinget forkaster den ene ringvejslinjeføring efter den anden, men siger, at hver gang skal der foretages undersøgelse af en ny og en ny. Til sidst står vi i den situation, at vi overhovedet ikke har nogen. Det er min klare opfattelse, og jeg tror den deles af folketingets flertal, at der skal være en ringforbindelse i København, og jeg må have lov at tilføje, at hvis vi ikke snart lægger denne ringforbindelse fast ved folketingets mellemkomst, løber vi helt uundgåeligt ind i ganske betydelige fejlinvesteringer her i København, eller i hvert fald sinker vi meget betydelige anlægsprojekter i København. Det mener jeg ikke Københavns kommune og Københavns amt kan være tjent med.

Det var de bemærkninger, jeg skulle gøre i anledning af de faldne udtalelser. Jeg skal love at bidrage til en hurtig behandling i udvalget.

Niels Ravn: Jeg takker ministeren for bemærkningerne om det, jeg var inde på om at udbygge bestående veje, samtidig med at vi beslutter her i folketinget, at der parallelt med dem eller i hvert fald i nærheden af dem skal anlægges nye statsveje. Jeg går ud fra, at den udtalelse, ministeren her fremsatte med relation til det konkrete vejstykke ved siden af Skødstrup—Tåstrup motorvejsanlægget, dækker generelt, hvis lignende situationer skulle opstå andetsteds i landet, hvad vi beklageligvis har oplevet i tidligere tid.

Når ministeren var inde på, at det var af